



Međunarodni sud za krivično
gonjenje osoba odgovornih za
teška kršenja međunarodnog
humanitarnog prava počinjena
na teritoriji bivše Jugoslavije
od 1991. godine

Predmet br. IT-95-5/18-T
Datum: 18. mart 2014.
Original: engleski

PRED PRETRESNIM VIJEĆEM

U sastavu: sudija O-Gon Kwon, predsjedavajući
sudija Howard Morrison
sudija Melville Baird
sudija Flavia Lattanzi, rezervni sudija

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 18. marta 2014.

TUŽILAC

protiv

RADOVANA KARADŽIĆA

JAVNO

**ODLUKA PO OSAMDESET OSMOM ZAHTJEVU OPTUŽENOG U VEZI S
KRŠENJEM OBAVEZE OBJELODANJIVANJA**

Tužilaštvo

g. Alan Tieger
gđa Hildegard Uertz-Retzlaff

Optuženi

g. Radovan Karadžić

Branilac u pripravnosti

g. Richard Harvey

OVO PRETRESNO VIJEĆE Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Međunarodni sud) rješava po "Osamdeset osmom zahtjevu optuženog da se konstatuje kršenje obaveze objelodanjivanja i za adekvatne mjere (mart 2014.)", podnesenom 3. marta 2014. (dalje u tekstu: Zahtjev) i ovim donosi odluku u vezi s tim.

I. Argumentacija

1. Optuženi u Zahtjevu tvrdi da je Tužilaštvo (dalje u tekstu: tužilaštvo) prekršilo pravilo 68 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) u vezi s tim što je neblagovremeno 17. februara 2014. objelodanilo službene zabilješke organa bosanskih Srba u Prijedoru iz 1992. u kojima su zabilježene izjave stanovnika Prijedora, bosanskih Muslimana (dalje u tekstu: Zabilješke).¹ Optuženi tvrdi da Zabilješke sadrže oslobađajuće informacije koje upućuju na zaključak da su (i) organi bosanskih Srba, postupajući *bona fide*, nastojali da identifikuju osobe koje su se bavile kriminalnom djelatnošću i da oni nisu na metu uzimali sve bosanske Muslimane i (ii) da su se bosanski Muslimani bavili aktivnostima vezanim za vojsku koje su pružale legitiman razlog za dejstva vojnih i policijskih snaga na tom području.²

2. Optuženi tvrdi da je oštećen kasnim objelodanjivanjem Zabilješki budući da je te informacije mogao iskoristiti sa svjedocima koji su svjedočili o događajima u Prijedoru i da je takođe mogao da zatraži da obavi razgovor s osobama koje se pominju u Zabilješkama i pozvati ih kao svjedoke odbrane.³ Optuženi traži da se izričito donese zaključak da je tužilaštvo kasnim objelodanjivanjem Zabilješki prekršilo svoje obaveze objelodanjivanja na osnovu pravila 68.⁴ Kao adekvatnu mjeru za kasno objelodanjivanje, optuženi traži da se Zabilješke uvrste u spis i ponovo podnosi zahtjev da se odobri "objelodanjivanje otvorenog dosjea" u vezi sa zbirkom dokaza tužilaštva.⁵

3. Tužilaštvo je 12. marta 2014. dostavilo "Odgovor tužilaštva na Karadžićev Osamdeset osmi zahtjev da se konstatuje kršenje obaveze objelodanjivanja i za korektivne mjere (mart

¹ Zahtjev, par. 1-2.

² Zahtjev, par. 3.

³ Zahtjev, par. 5.

⁴ Zahtjev, par. 5.

⁵ Zahtjev, par. 9-10.

2014.)" (dalje u tekstu: Odgovor), tvrdeći da bi Zahtjev trebalo odbaciti.⁶ Tužilaštvo tvrdi da je sedam od 13 dokumenata koji su objelodanjeni u Zabilješkama ranije objelodanjeno optuženom 2009. godine (dalje u tekstu: Objelodanjeni dokumenti) i da su greškom ponovo objelodanjeni optuženom 2014.⁷ Tužilaštvo izražava žaljenje zbog ove zabune, ali tvrdi da to ne može predstavljati kršenje njegovih obaveza objelodanjivanja.⁸

4. Tužilaštvo potvrđuje da ostalih šest dokumenata (dalje u tekstu: Ostali materijal) koji su pronađeni u Zabilješkama sadrže potencijalno oslobađajući materijal i žali zbog ovog kasnog objelodanjivanja.⁹ Međutim, tužilaštvo tvrdi da optuženi nije pokazao da mu je kasnijim objelodanjivanjem tog oslobađajućeg materijala nanijeta šteta i da, budući da nema štete, on nema pravo na bilo kakve mjere, te da su, u svakom slučaju, mjere zatražene u Zahtjevu "neizvodljive, nesrazmjerne i neopravdane".¹⁰ U vezi sa zahtjevom za prihvatanje Zabilješki, tužilaštvo tvrdi da je Vijeće već uskratilo prihvatanje nekih od tih dokumenata posredstvom Momčila Grubana i da optuženom ne treba dopustiti da zaobiđe tu odluku.¹¹

5. Tužilaštvo napominje da je Ostali materijal predstavlja dupliranje drugih materijala koji su već objelodanjeni optuženom, uključujući Objelodanjene dokumente i druge dokumente, kao i službene zabilješke koje se odnose na navodno naoružavanje bosanskih Muslimana u Prijedoru 1992. godine, tako da mu kasnim objelodanjivanjem nije nanesena nikakva šteta.¹²

6. Tužilaštvo primjećuje da je Vijeće već u više navrata odbacilo zahtjev optuženog za "objelodanjivanje otvorenog dosjea" i da optuženi, prema tome, traži ponovno razmatranje ne navodeći jasnu grešku u rezonovanju i ne ukazujući ni na "kakvu konkretnu okolnost koja zahtijeva ponovno razmatranje kako bi se spriječila nepravda" i da ga stoga treba odbiti.¹³

⁶ Odgovor, par. 10.

⁷ Odgovor, par. 1, gdje se upućuje na Zahtjev, Dodatak B, str. 6-13.

⁸ Odgovor, par. 1.

⁹ Odgovor, par. 2, gdje se upućuje na Zahtjev, Dodatak B, str. 1-5, 14.

¹⁰ Odgovor, par. 2-3, 7.

¹¹ Odgovor, par. 8, gdje se upućuje na Pretres, T. 47508-47512.

¹² Odgovor, par. 3-6.

¹³ Odgovor, par. 9.

II. Mjerodavno pravo

7. Pravilo 68 Pravilnika propisuje trajnu obavezu tužilaštva da objelodani odbrani "sve materijale koji po njegovim stvarnim saznanjima mogu upućivati na nevinost, odnosno ublažiti krivicu optuženog ili uticati na vjerodostojnost dokaza optužbe". Kako bi se utvrdilo da je došlo do kršenja te obaveze tužilaštva, optuženi mora "iznijeti *prima facie* dokaze o mogućem eksculpatornom ili ublažujućem karakteru traženog materijala".¹⁴

8. Pravilo 68*bis* predviđa da pretresno vijeće može, *proprio motu*, ili na zahtjev bilo koje od strana u postupku, odlučiti da izrekne nikakve sankcije strani u postupku koja ne izvrši obaveze objelodanjivanja na osnovu Pravilnika. Prilikom razmatranja (eventualnih) primjerenih mjera, Vijeće mora razmotriti da li je relevantnom povredom optuženom nanescena ikakva šteta.¹⁵

III. Diskusija

9. U vezi s objelodanjenim dokumentima, Vijeće konstatuje da nije bilo kršenja obaveze objelodanjivanja budući da je taj materijal objelodanjen optuženom još 2009. godine. Kako je Vijeće ranije napomenulo, tužilaštvo treba da identifikuje kada je neki dokument već ranije objelodanjen i da "nastoji da izbjegne dupliciranje objelodanjivanja koje izaziva konfuziju i nepotrebno produžava vrijeme potrebno optuženom da pregleda taj objelodanjeni materijal".¹⁶

10. U vezi s Ostalim materijalom, Vijeće konstatuje da je on potencijalno oslobađajući u odnosu na događaje u Prijedoru i okolini i da je tužilaštvo prekršilo svoje obaveze objelodanjivanja na osnovu pravila 68 time što taj materijal nije objelodanilo čim je to bilo praktično izvodljivo. Iako konstatuje da je tužilaštvo prekršilo svoje obaveze objelodanjivanja, Vijeće se nije uvjerilo da je Ostali materijal od takvog značaja da je optuženom nanescena šteta njegovim kasnim objelodanjivanjem. Prilikom donošenja tog zaključka, Vijeće je pregledalo Ostali materijal i utvrdilo da se u njemu u velikoj mjeri ponavlja ranije objelodanjeni materijal, uključujući Objelodanjene dokumente koji su

¹⁴ *Tužilac protiv Kordića i Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-A, Presuda, 17. decembar 2004. (dalje u tekstu: Drugostepena presuda u predmetu *Kordić i Čerkez*), par. 179.

¹⁵ Drugostepena presuda u predmetu *Kordić i Čerkez*, par. 179; *Tužilac protiv Blaškića*, predmet br. IT-95-14-A, Presuda, 29. juli 2004., par. 268.

¹⁶ Odluka po Tridesetom i trideset prvom zahtjevu optuženog u vezi s vršenjem obaveze objelodanjivanja, 3. februar 2011., par. 11.

sadržavali informacije o posjedovanju oružja i naoružavanju bosanskih Muslimana u Prijedoru.¹⁷

11. Budući da optuženom nije nanescna šteta, nema osnova za odobravanje mjera koje se traže u vezi s Ostalim materijalom.

IV. Dispozitiv

12. Iz gorenavedenoh razloga, Vijeće, na osnovu pravila 54, 68 i 68*bis* Pravilnika, ovim:

- a) Djelimično **PRIHVATA** većinom glasova, Zahtjev, uz suprotno mišljenje sudije Kwona,¹⁸ i konstatuje da je tužilaštvo prekršilo pravilo 68 Pravilnika u vezi s kasnim objelodanjivanjem Ostalog materijala; i
- b) **ODBIJA** Zahtjev u preostalom dijelu.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je mjerodavna engleska verzija.

/potpis na originalu/
sudija O-Gon Kwon
predsjedavajući

Dana 18. marta 2014.
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]

¹⁷ Za spisak drugih službenih zabilješki u vezi s Prijedorom koje su objelodanjene optuženom, v. Odgovor, Dodatak.

¹⁸ Sudija Kwon upućuje na svoje Djelimično suprotno mišljenje u Odluci po zahtjevima optuženog broj 37-42 u vezi s kršenjem odredbi pravila o objelodanjivanju i djelimično suprotnom mišljenju sudije Kwona, 29. mart 2011. Iako se sudija Kwon slaže s većinom da je došlo do kršenja pravila 68 Pravilnika, budući da optuženom nije nanescna šteta, on smatra da Zahtjev treba u cijelosti odbaciti.